

פרוטוקול מס' 27/ב
מישיבת ועדת הכספים
מיום ג' ט"ז בכסלו תשי"ז - 20.11.56
בשעה 10.40

חברי הועדה:

השופטים:

- י. גורי - היו"ר
- א. בהיר
- א. אלטמן
- י. אפרתי
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- מ. חזני
- ז. טודאייב
- י. ספיר
- י. פורדר
- ח. רובין
- י. קרגמן

מוזמנים:

- ד. הרביץ - נגיד הבנק
- י. בר-יוסף - מטעם בנק ישראל
- ל. אשכול - שר האוצר

- א. חוק הרבית
- ב. מלווה בטחון

סדר-היום:

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.
בשבוע שעבר פתחנו בבירור במחזור העניינים הקשורים
בבעיות המשק בכלל ובבעיות המשק בשעת חירום. היה חלוףי דבריה בענין
עליית אמצעי התשלום, בכנסנו לדיון עם שר האוצר על ממוך תקציב הבטחון,
ומטביה לזה התפתחה שיחה על בעיות המשק. והחלטנו להפריד בין שני הדברים.
אשר לתקציב הבטחון, טיכמה מה שטיכמנו, ואשר לבעיות המשק, החלטנו
להמחין עד לשובו של נגיד הבנק.

ד. הרביץ:

אני עומד כמובן להשוחח של ועדת הכספים, אבל הואיל
וכל השאלות שצינתן הן למעשה שאלה אחת; ממוך תקציב
הבטחון ומצב המשק בשעת חירום, זה דבר אחד. לכן הייתי חושב שהיה זה
מוסיל אילו פתחתי בהרצאה קצרה על כל מכלול הבעיות, מחוץ לחוק הרביץ.
ואני מוכן לעשות זאת מחר בבקר.

א. גהיר:

אני מציע שמחר תעטוק הועדה בחוק הרבייה, ונגיד הבנק ירצה ביום ג'.

היו"ר י. גורי:

היום נעטוק בחוק הרבייה ומחר נשמע הראאח נגיד הבנק.

ג. חוק הרבייה

ד. הרבייה:

אינני נכנס עתה לויכוח העקרוני על חוק הרבייה, כי הוא הונח כבר והוחלט מה שהוחלט. אולם גם אנו וגם הועדה המיעצת מערערים על שתי נקודות בחוק. אחד מסעיפי החוק קובע, שבמקרה, ולא טר האוצר ולא נגיד בנק, לא השתמשו בסמכותם ולא קבעו גובה הרבייה, רשאים המוטדוח המשפטיים להחליט שרבייה מטויימת אינה טבירה. הועדה המיעצת פה אחד מתקוממת נגד סעיף זה. ראשית, אם מחוקקים חוק, אין מחוקקים אותו כדי לא להוציא צו, אלא כדי להוציא צו, ואז ברור שהצו יוצא. ובמקרה שלו יוצא הצו, יוצרים אי-בטחון. וגורח זה של אי-בטחון בחייה הכלכליים יכול לסכן את מהלך העניינים ולפגוע בעצם מחן האשראי. שנית, לא הל השומטיים הם כלכלנים, וקביעת גובה רבייה הוא דבר בלבי מסובך. לכן אנו מציעים למחוק סעיף זה. אני אומר זאת בלי כל התלהבות, אבל זה מה שהחליטה הועדה המיעצת פה אחד, ובקשה אנתי להביא בפני הועדה.

הערעור השני הוא בענין הסמכות. כאשר הסעיף הדן

בענין הסמכות נתקבל בוועדה השרים הכלכליים, הוא נתקבל בלשון זו:

שר האוצר רשאי, לאחר התייעצות עם נגיד בנק ישראל וועדת הכספים של

הכנסת - - - - - על סעיף זה אין לנו ערעור. אולם אנו מערערים על סעיף קטן א'. מה זאת

אומרת? - אם נגיד הבנק הוציא צו ביות לבנקים, שר האוצר אינו יכול

להוציא צו על הבנקים אלא על סוג אחר. אלו הן סמכויות מקבילות.

וכן נתקבל הדבר בוועדת השרים הכלכליים. והנימוק הוא, שהבנקים הם בסמכותם

של בנק ישראל.

אני רוצה לאיין כי אין כל ויכוח על סמכויות בין

שר האוצר והנגיד. אגב, כל החוק הזה בא ביזמתי, כדי להעביר את הסמכות

הזאת מנגיד הבנק לשר האוצר, והוא לא רציתי להוציא את הצו. אני

לא הרגשתי שאני יכול לעשות זאת במצפון שקט, מתוך הרגשה שזה דבר יעיל.

אבל היות ודעת הקהל היא שאריך להוציא את הצו, לא רציתי לעמוד למכשול

בפני הפרוצדורה הדמוקרטית הרגילה. ולכן הצעתי שיהיה חוק המעביר את

הסמכות הזאת לשר האוצר.

כאשר הענין הגיע לוועדת שרים לענייני חקיקה, שינו

את הנוסח בהשפעת היועץ המשפטי, שמען כי הוא אינו יכול להסכים שתהיינה

סמכויות מקבילות. אנו לא השלמנו עם דעתו זו, ואני אמרתי שאעמוד על

דעתי. מר קיטרון הכניס תקון, שהיועץ המשפטי הסכים לו, והוא אריך להיות

מצין פשרה, אך פשרה זו אינה מטפחת את הועדה המיעצת. והועדה המיעצת

ואנרכי ממשיכים לעמוד על הנוסח שלנו.

ועתה יכולה ועדת הכספים להחליט כראות עיניה.

י. טפיר:

הם נגיד הבנק אינו חושב, שפראדנט שהכנסת באה

ומחוקקת חוק המבטל את החוק של בנק ישראל, אינה מערערת

כל בטיט מעשי של עצת יומו של בנק ישקאל? היות יכולה לבוא הכנסת

ולומר: על אף האמור בחוק הבנק, שיש להגיש דו"ח כל 3 חדשים, רשאי

שר האוצר להורות על הגשת החוק אחת ל-6 חדשים. ובדרך זו אפשר ללכת

עד שלא ישאר אף "אמור" בחוק בנק ישראל.

ד. הורביץ:

זהו מה שאני אומר.

י. ספיר:

אני רוצה שתעמוד על כך.

ד. הורביץ:

דיוק מה שאני עושה.

ז. צור:

אני רוצה לשאול את נגיד הבנק, מה יהיה הסטטוס החוקי אם נבטל סעיף 6 ולא יוצא צו?

ד. הורביץ:

יהיה צו. יש אפשרות לוועדת הכספים ולממשלה להגיד לשר האוצר שיוציא צו.

ז. טוזאייב:

עם כל ההערכה והידידות, יש כאן דבר שאינו מובן. אחת משתיים, אם שענין קביעת גובה הרבית הוא ענין של מה בכך לגביך, ויש לך גישה אישית, או שניתנת לך סמכות מטעם הכנסת ויש לחץ של דעת הקהל, ואז אתה נכנע ללחץ זה. אבל אתה בא ואומר: אינני יכול להוציא צו זה, ואני מוכן להרחיק לכת עוד כדי בקשה לשחרר אותי מהסמכות שנתנה לי, האחריות הצבורית דורשת ממך שתבוא אלינו ותניח את נימוקיך על השולחן.

היו"ר י. גורי:

איננו נכנסים עכשו לדיון בחוק הרבית. זאת נעשה בשבוע הבא.

עכשו אנו עוברים לשאלת ממון הקציב הבטחון. אמש הפעלנו ועדת משנה שהוטל עליה לקבל פרטים נוספים ממשרד האוצר כיצד יופעל בול הבטחון במטרת הדאר, הסלגריף ובמטרת התחבורה. שמענו פרטים אלה מבא-כוח האוצר, מר אריאל. כן הוטל על ועדת המשנה לטייט ענין המלווה אבל זאת לא הטפקנו לעשות, ואנו מחזירים את השאלה למליאת הוועדה.

בישיבה הקודמת רצינו להחליט על מלווה בטכום של 40 מליון לירות, אבל מר פורדר ביקש מאתנו לדחות את ההחלטה בענין זה להיום ולבוקר, עתה עלינו להחליט ביחס לגובה המלווה. אם נחליט על 40 מליון לירות, זה יעשה מחוץ הנחה, שהאוצר באנורות אחרים יטפס ארכי האשראי של התעשייה, מאחר שהאמיטיה המצורפת אינה קיימת יותר. אבל אם אנו מחליטים על מלווה בטחון של 40 מליון לירות, אין זאת אומרת שיהיו לנו 40 מליון לירות לצרכי בטחון ועוד 15 מליון לירות ממקורות אחרים לתעשייה. יהיו לנו בסך הכל 40 מליון לירות לירות.

ח. רובין:

אני מבין שהכוונה היא להחליט על מלווה בטחון של 40 מליון לירות, שממנו רק 25 מליון לירות ילכו לצרכי בטחון. זה אינו מחקבל על העתיד.

שר האוצר ל. אשכול:

כאשר דברנו על מלווה בטחון בטכום של 25 מליון לירות, ידעה ועדת הכספים שאני עומד להשיג 15 מליון לירות לצרכי ההצדקה בדולרים. אז היו לי 25 מליון לירות לבטחון ו-15 מליון לירות לתעשייה. עכשו אני הופך את היוצרות, ובמקום לקבל מלווה בטחון בסך 25 מליון לירות בארץ ו-15 מליון אצל יהודים בעולם, אני אומר: אקח בארץ 25 מליון לבטחון ו-15 מליון לתעשייה, היינו - 40 מליון לירות.

ז. טוזאייב:

הבנקאים בדעה שטכום זה של 40 מליון דולר יכנס, ולכן אני חושב שאפשר להחליט עליו. אבל בענין זה אין להטופק בהחלטה טחמית.

שר האוצר ל. אשכול:

היום תפרטס הודעה בעתונות בלשון זו: ועדת הכספים המליצה שכל ה-40 מליון לירות ילכו לצרכי בטחון. שר האוצר הודיע שהאמיטיה לצרכי תעשייה לא תוצא, וצרכי התעשייה יטופקו בתחום התנאים על ידי מקורות אחרים.

מ. קלמר:

האם הוובטחה לתעשייה עומדת בעינה בכל מקרה, כלומר - גם אם יכנסו רק 30 מליון לירות ממלווה החובה?

שר האוצר ל. אשכול: אנו תחליטו אחרת ממה שנאמר בהודעה, שר האוצר ינהג לפיכך.

א. אלטמן: תחילה הודיע שר האוצר שהוא אינו רוצה להכריז על מלווה בטן של 50 מליון לירות, כי הוא אינו יודע אם יכנסו 25 מליון לירות. עכשו, לאחר שעומדים להחליט על 40 מליון לירות, אני שואל אם יש טכני שכל ה-40 מליון לירות יכנסו?

שר האוצר ל. אשכול: הבנקים בלבד התחייבו על 20 מליון לירות.

(המשך הישיבה רשמה אמ)

מ.א.

טעמי את ההצעה היפה באשר לתעסיה. אני מתאר לעצמי כי הבטחה זו ילך אומרת, כי הדבר בא בטקום הטטיסיה.

סר האוצר ל. אשכול:
המדובר ביני טילווים: האחד - 15 טיליון ל"י בארץ, והאחר - 15 טיליון דולאר טהבונדס. עכ"יו אנו מוסרים: 40 טיליון ל"י בארץ ורק 5 טיליון דולאר טהבונדס. שאר 9 טיליון הדולאר - ילכו לתעסיה.

י. פורדר:
על האטיסיה היו כבר חתימות בה ביטעה שסאר 10 טיליון הדולאר אינם עוד בידיך, ולגבי יס הבדל בין אטיסיה עליה יס החתימות אל כנק לבין סיכויים.

סר האוצר ל. אשכול:
לפי מיטב ידיעותי 9 טיליון הדולאר ספעל ל-40 טיליון הדולאר הם בטוחים לא פחות מה-5 שנחתמו על ידי הבנקים.

ח. רובין:
סר האוצר הציע הרבעים טיליון ל"י לבטאון ולבצרון. חברי הועדה טענו כי אין לערבב שמחה ביטחה. עכ"יו אנו קוראים לזה בטחון, אט כי טבחינה טהותית לא ניתנה דבר. לפי דעתי יס בזה בטקצת. חוסר יוסר צבורי. לא אי-אמת פורסלית הלא אי-הגינות.

היו"ר י. גורי:
איני גורס את ההגדרה "חוסר יוסר צבורי", כי אנו רואים לפנינו את בעיות ענפי הטסק הטוריים כחלק טהבעיות העומדות בפנינו. אנו טבטיחים את צרכי הטסק בדרכים אחרות טחוך הטחזור הכללי של הכספים, ואי אפשר לומר על כך שזה "חוסר יוסר צבורי".

ח. רובין:
אני סוכן לוותר על הגיטוי הזה ולומר כי הכותרת היא בטקצת לא נכונה.

סר האוצר ל. אשכול:
קיוינו הזנה לסריה לטה אל טילוריים לעניבים קונסטרוקטיביים. אחדים מהם כבר בוצעו, והאחרים - לא. הכסף כולו נכנס לקופת האוצר והוא טחחלק בין ענפי הטסק הטוריים. דוסני ללא יכולות להיות טפקות בענין זה ואין מקום להרגישה כהרגטתו של חבר הכנסת רובין.

היו"ר י. גורי:
נוסף לדברי סר האוצר אני רוצה להפנות את טחונט לבו אל חבר הכנסת רובין לחלק היני טבהודעת סר האוצר: "האטיסיה לצרכי התעיה בטך 15 טיליון ל"י זעמדה להופיע ביטים אלה תידחה. ה היא. סר האוצר הודיע זיטפק את הטמוט הנ"ל לצרכי התעיה טסקורות אחרים בטותם הנשים".

הדבה פלוט: למעיה לא צרכי הבטחון ולא צרכי התעיה ייפגעו. אין פה הונגה דעת הצבור. איט לא הערים על הצבור.

כמה אתה רואה, חנה הכנסת רובין, את הפגט?

ח. רובין:
חוסר זאת לך ולסר האוצר כהודטבות אחרות.

י. ספיר: ה"בונדס" מטבע ברייתו נועדו לא לרכי בטחון אלא לצרכים קונסטרוקטיביים של המשק. רק מתוך לחץ הזמן בא שר הוצר ועשה את אשר עשה, דבר שהוא כשלעצמו איננו צודק. עתה כשנתיים להחזיר עטרה ליושנה, אתם באים ואומרים: לא טוב.

שר הוצר ל. אשכול: נכון, אתה צודק.

היו"ר י. גורי: הובאה אתמול בפני ועדת המשנה תכנית מימון צרכי הבטחון בדרכים נוספות בסך של 15.750.000 ל"י: בול בטחון על נסיעות ברכבת ובאוטובוסים בסך של 5 מיליון ל"י, ולפני הרשימה של חלוקת הכרטיסים לפי שיעור המחיר החל מעשר פרוטות וכלה בחמש מאות פרוטות ומעלה. לאחר מכן בנה ההצעה המומרת: כרטיסים עד מאה פרוטה - יוטל עליהם בול מגל בסך 5 פרוטות, כרטיסים מ-200-101 פרוטה - יוטל עליהם בול מגן בסך 10 פרוטות, כרטיסים מ-400-201 - יוטל עליהם בול מגן בשעור של 10%, כרטיסים שמחירם עולה על 401 - יוטל עליהם בול מגן בשעור של 15% ועל כרטיסי רכבת יוטל בול מגן בשעור של 15%. הושמעו טענות והובע טעם באשר לשעור ההיטל על כרטיסים שמחירם עולה על 201 פרוטות, ביחוד לאחר שיבוא העיגול, כי העיגול עלול לשנות את כל פני החישוב. בנקודה זו מפנה ועדת הכספים את השומת לבו של שר הוצר ומבקשת ממנו לבדוק מחדש את שיעור האחוזים.

אשר לשעור י-הב-המגן שיוטל על המכוניות. הועדה לא הסכימה לקבל את הצעת הוצר להכפיל את היהב על המכוניות, והסתפקה בתוספת של 50% על היהב הקיים.

מס הנסיעות לחו"ל הוגדל מ-25% ל-40%, אולם גם כאן נתבקש שר הוצר לברוק אם היטל זה לא יביא בעקבותיו לירידת ההכנסות ולבוא בדברים עם חברות הנסיעה השונות.

בול בטחון על דברי הדואר נשאר כמות שהוא.

אשר לטלפונים. הוצע לבו להעלות את י-הב-המגן על טלפונים ב-25%. לכך לא הסכמנו והחלטנו להסתפק בהכפלתו. היינו, במקום י-הב-מגן בשעור של 10% יבוא י-הב-מגן בשעור של 20%.

החלטנו להעמיד את ההכנסה מבולי הכנסה על מיליון וחצי. אין אנו חושבים כי יכבד הדבר על הסכמים. הסכם או חוזה על הלף ל"י - עולה לירה אחת ויעלה עוד לירה כבול בטחון.

ח. רובין: דווקא ההוצאות הקטנות הן המהוות את הנטל הכבד. בא יהודי ותובע סך של 800 ל"י כשהחובה כבר בכיסו והולך לבית-המשפט - הריב הוא לקנות בול. בול זה ובול אחר לשם ההופעה בבית המשפט והבול שעליו לקנות מכל עורך-הדין, כל זה יחד מהווה נטל כבד.

היו"ר י. גורי: על כל פנים זו הצעתה של ועדת המשנה שהגיעה לכלל מסקנה בענין זה.

בענין בנזין כבר הוסבר ואיני צריך לעמוד על כך. סה"כ - 15.750.000 ל"י.

יחד עם זה סוכם שועדת הכספים ממליצה בפני הממשלה ומבקשת אותה לטבות לועד הפועל של ההסתדרות בהצעה, שהתוספת של חלק מהנקודה שיתווסף למסגרת תוספת היוקר לא יבוא בחשבון בחישוב תוספת היוקר בקיור עם בול התחבורה. נאמר לנו כי שיעור התוספת הוא בין חצי נקודה לבין 3/4 נקודה.

אם מאשרת ועדת הכספים את המלצותיה של ועדת המשנה בענין זה - אני רואה את הדבר כמאושר.

ח. רובין: מחטול הבעתי את התנגדותי לשתי ג'קורות, ולצדדי לא מצאתי בענין זה כל חסיכה בועדה. אני מתנגד לענין זה של ה-5 מיליון וכן לניקוב שיטת תוספת היוקר. מולם אם הצעותי אלה לא תתקבלנה איני רוצה שתשלומים אחרים של מפעלים ומוסדות ייהנו מההנחות בטלפון ובדואר.

שר האוצר ל. אשכול: בזה אתה צודק.

היו"ר י. גורי: אינן שותף לדעתו של חבר הכנסת רובין אלא בענין האחרון. אמר הביע חבר הכנסת סוזאייב את דעתו בענין זה: הדבר צמוד בדרך כלל למס ההכנסה ורואים בכך הכנסה עיסוקית, ואין עקב החלטה זו לשנות את מבנה מס-ההכנסה. על כך אמרתי, שהיות ופגענו בקדושה אחת ולא ניתן לשכיר את הפיצוי המגיע לו - מותר לנו ורשאים אנו לפגוע גם בקדושה השניה, ברור כי המאבק יהיה קשה גם בוועד הפועל של ההסתדרות, מולם כדי להקל עליו אין לעשות דבר והיטרכו. הייתי מבקש את חבר הכנסת סוזאייב שתזכיר מהיינה קשובות לענין זה.

ז. סוזאייב: השאלה היא מאד מכובדת ומאד רצינית, ואנו רוצים לשכנע אתכם בצדקת דעתנו. בהיטל על אוטובוסים ורכבות איני מסכים אתכם שיש פה ענין של שכירים ועצמאים. כל אדם נוסע באוטובוס או ברכבת, ולא רק לעצמאים יש מכוניות משלהם. מולם היות והמדובר בסכומים קטנים המחולקים בין מספר אזרחים רבים - איני מתנגד לכך, ובייחוד כשמפעלים רבים נושאים בעול הנסיעות של הפועלים.

מולם מה שאתם מציעים עתה הוא: להטיל מסים שאינם מס מרווח, כי פה אתם אוטורים: לא היכפת לנו אם מפעל זה או אחר מפסיד או מרוויח כי גם אם הוא מפסיד וגם אם הוא מרוויח אנו נחייב אותם לשלם יתב-מגן על הוצאותיהם.

גם נעתנן פרטי שאין לו רווחים ההוצאות על מברקים, דואר וטלפון הן גדולות, ואין אנו יכולים בעקיפין לחייבו במס שאיננו מרווחיו. אם רוצים אנו במס נוסף יכולים אנו לעשות זאת לפי הגדרה אובייקטיבית צודקת, מולם בזאת אתם אינכם רוצים.

אני מסכים עם חבר הכנסת רובין שלא נכון להוציא את ענין האוטובוסים מהאינדקס, אבל היות וזה מוטל על כל שכבות הצבור בטריבת ישראל והמדובר בפרוטות - העל איננו גדול. לא כן בענין זה.

שר האוצר ל. אשכול: מולם העובדה היא פשוטה מאד: אדם רגיל ישלם מכיסו את המס. לא כן איש עסק שמקבל הנחה של בשעור של 50%.

י. ספיר: אני רוצה לחשב כמה יוטל על שכירים לרגלי עבודתם וכמה על אנשי עסק. למעשה ישנו השכירים אך ורק בהוצאה הנוספת של התחבורה, היינו לא יותר מלירה אחת לחודש יתב-מגן, ומתוך 5 מיליון ל"י המוצעים יכניסו לנו אלה רק 1,5 מיליון ל"י. כל השאר יוטל על האלמנטים האחרים: או על ההוצאות הלא-עסקיות של כל אדם. לצבור רחב כיום יש טלפון ואין זה נחלת העשירים בלבד. על מהנדס עצמאי שיש לו מכונית וטלפון הטלתם - 50 ל"י למסך, 4 חודשים על המכונית, הווספתם 8% על הוצאות הבניין ועתה אתם רוצים להוסיף 20% על הוצאות הטלפון, גה בשעה שעובדה היא כי מהנדס או רופא זקוקים למכונית ולטלפון. בהשוואה להכנסתם הנקייה הרי זו הוצאה גבוהה. סכום גדול איפוא יוטל רק על חלק מסויים מהצבור, ובעיקר כשאין הוא לגמרי משוחרר מהמשלום הזה, כי הוא משלם בממוצע כ-55%.

ז. סוזואינב:

יש לי ידיד טייס מדרום אפריקה שבא לארץ במלחמת השחרור. במקצועו הוא מדריך וגר עם אשתו בחדר אחד בלבד, מרוויח 400 ל"י לחודש ברוטו. הוא עצמאי, יש לו מכונית וטלפון. בעד המכונית ישלם 60 ל"י, בעד טלפון - 10% שזה 50 ל"י לשנה בערך, ובנוסף כ-5 ל"י לחודש שהם - 60 ל"י לשנה. סה"כ - 170 ל"י. יוצא שההיטל שאתם מטלים עליו מהווה שליט ממש ההכנסה שהוא חייב בו.

י. ספיר:

הצעת ההיטלים בגבהם הנוכחי גם הם מהווים מעמסה יחסית בלתי צודקת בהשוואה לחצי הל"י שהשכיר המסתכר 200 ל"י לחודש ישלם.

היו"ר י. גורי:

לצערי הופרעה ההרמוניה. איני יכול לומר שהנימוקים שהועלו בפי חברי הכנסת סוזואינב אבל לצערי מתעלמים שני החברים האלה וטפיר אינם כבדי-משקל, מהצד השני של המטבע.

י. ספיר:

איני מתעלם סכך, אבל חושבני שבהשוואה להיטלים בהם נושא העצמאי יהיה ההיטל בו ישא השכר קטן יחסית. אני מוכן לשבת ולבדוק את המספרים.

היו"ר י. גורי:

גם בענין זה כמו בסעיפים אחרים נבקש משר האוצר לבחון את הדבר לאחר ששמע את הנימוקים והמספרים שהועלו על ידי חברי ועדת הכספים.

ח. רובין:

בישיבת נשיאות הכנסת שמעתי כי החוק יבוא לכנסת בשבוע הבא.

שר האוצר ל. אשכול:

ברור שלא נביא לכנסת דבר שאינו מוגמר. קודם נסכם את הדברים בוועדת הכספים.

היו"ר י. גורי:

ועתה לענין המלווה. חברי הוועדה הביעו מסוגלה להכניס למעגל גם אגרות בסך - 10 ל"י. זה דבר אחד, דבר שני - הועלתה מחשבה שגם אגרות אלה יהיו בחלקן משולבות בפורסי-הגולות במקום במתן רבית.

ח. רובין:

אני מציע רבית של 4% במקום 4,75 אחוז. אין לזעזע את השיטה של מתן רבית בשעור של 6,5% - 25% ממנו פטורים ממש הכנסה.

שר האוצר ל. אשכול:

המוטחים בבנקים אומרים כי כל אדם ואדם מעדיף שלא להתעסק עם פקידים מס-ההכנסה והציעו רבית בשעור של 4,75%. ד"ר ברט אומר שהפסד למתוח עד שעור של 4,6% אולם לא יותר. על כן הטכנו ל-4,75%.

ח. רובין:

אני מציע לקיים שתי סדרות של מילויים: האחת - הנושאים ברבית של 6,5% שממנה 25% פטורים ממש-הכנסה, והשניה - בשעור של 4%.

היו"ר י. גורי:

אנו מסאירים זאת לשיקול דעתו של שר האוצר, אני נועל את הישיבה.

הישיבה נועלה בשעה 1.00